

ABSTRACT

PHOWA VERBAL SEMANTICS

Jamin Robert Pelkey

Payap University, Chiang Mai, 2004

Supervising Professor: Dr. Brian Migliazza

Phowa is a previously undescribed Tibeto-Burman (TB) language spoken in southeast Yunnan Province, China. Undertaking an analysis of Phowa, this thesis sets out to accomplish two main goals: the documentation of the Phowa language through a grammar and phonology sketch, and an application of Role and Reference Grammar (RRG) to Phowa verbal semantics.

Phowa phonology exhibits notable variety in consonant and suprasegmental contrasts, and Phowa grammar, like that of most TB languages, has verb-final syntax and a rich system of complex verbal interplay between predicates, auxiliaries, particles, and adverbials.

In order to further understand these verbal relationships, this thesis offers a preliminary application of RRG's six basic *Aktionsart* classes to Phowa verbs. RRG claims that these six verb classes are universal distinctions which must be verified in a given language by syntactic tests and, furthermore, predicts that languages will display syntax-level derivational process between verbs of different classes.

With very few exceptions, RRG's claims and predictions are proven to be accurate for Phowa—serving both to clarify the meanings of verbs in context and to explain otherwise puzzling syntactic phenomena.

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์ภาษาโหวาเชิงอรรถกิริยา

เจเหมิง โรเบิร์ต เพวคิ

มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่

อาจารย์ที่ปรึกษา คร. ไบรอันท์ มิกริอาซาท

โหวา(ถูกจัดว่า) เป็นภาษาในตระกูลทิเบต-พม่า

พบทางตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดยูนนานในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีเป้าหมายเพื่อการวิเคราะห์ภาษาโหวา สองประการ

คือเพื่อหาข้อมูลของภาษาโหวาในด้านไวยากรณ์ และระบบเสียงอย่างคร่าวๆ และเพื่อนำไปประยุกต์ใช้

ใน 'Role and Reference Grammar (RRG) ในอรรถกิริยาของภาษาโหวา

ระบบเสียงในภาษาโหวา เป็นที่รู้จักในด้านความหลากหลายในเรื่องคู่เทียบเสียงในพยัญชนะ

ระบบเสียงวรรณยุกต์และระบบไวยากรณ์ ของภาษา เช่นเดียวกับภาษาส่วนใหญ่ในตระกูลภาษานี้

ประกอบด้วยไวยากรณ์ที่ลงท้ายด้วยคำกริยาและกริยาที่ซับซ้อนมากมายที่มีความเกี่ยวเนื่องระหว่างกริยาลี

กริยาช่วย คำลงท้ายที่ใช้เติมหน้าหรือหลังคำกริยาและคำวิเศษณ์

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้ตระหนักถึงความเข้าใจในด้านของความสัมพันธ์ของระบบคำกริยา

ดังนั้นผู้เขียนจึงได้นำเสนอการประยุกต์ใช้ทฤษฎีไวยากรณ์บทบาทและการอ้างถึง(RRG)

ซึ่งจัดแบ่งหมวดคำกริยา

ทั้งหมดออกเป็น 6 หมวด ในเบื้องต้น โดยใช้ระบบการจัดหมวดหมู่ของอักษิยอาร์ค (Aktionsart)

จากการประยุกต์ใช้ของ Role and Reference Grammar (RRG) ได้ย้่าว่าคำกริยาทั้ง 6

หมวดนี้มีความแตกต่างกันในทางสากลที่สามารถพิสูจน์และทดสอบได้ภายในภาษาโดยใช้แบบทดสอบ

ของประโยคและสามารถคาดเดาได้ว่าภาษานั้นๆ

จะแสดงออกในระดับของประโยคจากกระบวนการแปรรูประหว่างคำกริยาที่มาจากหมวดหมู่ที่แตกต่างกัน

แม้จะมีข้อยกเว้นอยู่บ้าง แต่หลักการยืนยันและการคาดเดาของการประยุกต์ใช้ทฤษฎี Role and Reference

Grammar (RRG) ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเมื่อใช้ทดสอบกับภาษาโหวามีความแม่นยำมาก

ซึ่งหลักการนี้ช่วยอธิบายความหมายของคำกริยาที่อยู่ในบริบทได้ชัดเจน

มิเช่นนั้นความสัมพันธ์ระหว่างคำในประโยคจะเป็นปัญหาต่อไป